

sætning til den Ligevægt med Hensyn til Guldets Fordeling over Verden, som bestod før Verdenskrigen, og paa hvilken efter min Overbevisning i meget høj Grad Muligheden for Opretholdelse af det gamle System hvilede — og i Betragtning af de stærkt rystede Forhold i de allerfleste Lande at komme til andre Seddelfunderingsregler end dem, vi har levet paa omtrent et Aarhundrede. Herom maa jo Fremtiden dømme. Det er dog nødvendigt, at vi maa have vor Valuta ikke alene reelt, men ogsaa formelt stabiliseret, og saaledes som vi for Øjeblikket nærmest ser paa Tingene, maa det være Guldindløseligheden, der stiles imod. Dette er ubetinget Maalet, og det er Regeringens Ønske at naa dette Maal saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Vi ønsker at naa det gennem Foranstaltninger her i Landet og gennem Deltagelse i de internationale Forhandlinger angaaende Valutaforholdenes Ordning, som var paatænkt paa Genuakonferencen, som paa Grund af de storpolitiske Forhold ikke kunde gennemføres der, men som ganske sikkert vil blive genoptaget. Til disse internationale Forhandlinger vil Danmark bidrage af al sin Evne. Det er altsaa det Maal, vi ønsker at naa snarest muligt, og jeg tror ikke, at det kan være i Aarevis paa den Maade, som det gaar nu.

Paa den anden Side har det staaet Regeringen klart, at Danmark ikke alene af alle europæiske Lande og forud for Lande, hvis Valuta staaar nær Guldpariteten som Sverige og særlig det europæisk førende Land England, kan komme ind paa en enten hel eller gradvis Genindførelse af Guldindløseligheden i dette Øjeblik. Dertil er Forholdene for usikre i enhver Henseende, og at stabilisere vor Valuta paa et bestemt Punkt lader sig øjensynligt i Øjeblikket ikke gøre. Det, det drejer sig om, er altsaa ved forberedende Forholdsregler og ved Deltagelse, saa snart som Lejlighed dertil gives, i internationale Forhandlinger og Aftaler at naa Maalet saa snart og saa godt, som det er muligt. De Foranstaltninger, til hvilke vi kan bidrage her i Landet, dels ved privat Initiativ og dels ved Statsforanstaltninger, og som maa være den nødvendige Forberedelse for Guldindløseligheden, er da hovedsagelig Seddelmængdens Indskrænk-

ning og Tilvejebringelse af en bedre Betalingsbalance. For Øjeblikket maa man regne med, at vi efter de Oplysninger, der foreligger, i 1923 havde et Underskud paa Betalingsbalancen paa ca. 150 Mill. Kr. Yderligere Underskud blev kun dækket ved at forøge vor Gældsstiftelse i Udlandet, ved at sælge danske Obligationer til Udlandet og ved Udførsel af en Del af Nationalbankens Guldbeholdning. Der maa tilvejebringes en Forandring i dette Forhold saavel ved en Indskrænkning i Seddelmængden som ved en bedre Betalingsbalance som Forberedelse til Guldindløselighedens Genindførelse.

Naar der nu spørges, hvad der kan gøres herfor, vil jeg svare, at jeg anser det for at være et af de vigtigste Led at foretage en gennemført Kreditindskrænkning, og det har da ogsaa været det første Led i den Plan til en Bedring af Valutaforholdene, som Regeringen har arbejdet med, og som den har forelagt til foreløbig Drøftelse i det om Guldtolden nedsatte Udvalg. Regeringen har ført Forhandlinger med Nationalbanken herom, og denne har billiget de Hovedsynspunkter, som Regeringen i saa Henseende har gjort gældende. Der er ogsaa allerede før disse Forhandlinger af Banken arbejdet henimod en Kreditindskrænkning, men det forekommer Regeringen vigtigt, at der bliver angivet bestemte Retningslinier fra Nationalbankens Side, som den med den økonomiske Magt, den sidder inde med overfor de andre Banker og overfor det økonomiske Liv her i Landet, vil bestræbe sig af al sin Magt for at gennemføre. Disse Retningslinier er angivet i det Cirkulære, som Nationalbanken har udstedt, og som vil være alle ærede Medlemmer bekendt. Det har været en Forudsætning fra Regeringens Side og sikkert ogsaa fra Nationalbankens, saaledes som det ogsaa er udtalt i Cirkulæret, at disse Kreditindskrænkninger særlig skal tage Sigte paa al mindre sund Virksomhed, paa Spekulationen, paa de mange usunde Afbetalingsforretninger, der findes her i Landet, og først og fremmest naturligvis paa Tilløb til Kapitalflugt, men det er derimod ikke Meningen at ville underkaste det fuldt ud sunde Forretningsliv saadanne hemmende Foranstaltninger, der paa nogen Maade kunde hindre et